

Εισαγωγή στο θέμα της Ημερίδας

“Το γεγονός ότι η αποτύπωση της εμπειρίας, μέσω των μηχανισμών της [νευρωνικής] πλαστικότητας, δημιουργεί μία απόσταση από την εμπειρία, προσφέρει παραδόξως ελευθερία στο υποκείμενο. Του δίνει χώρο να κινηθεί, του επιτρέπει να μεταμορφωθεί, να αλλάξει, να γίνει συγγραφέας και ηθοποιός σε μία πορεία ανάπτυξης διαφορετική από εκείνη που είχαν προγραμματίσει οι διάφοροι καθοριστικοί παράγοντες. Συνεπώς, η νευρωνική πλαστικότητα είναι μία κατάσταση του γίνεσθαι. Η πλαστικότητα εντέλει είναι εκείνη που επιτρέπει στο υποκείμενο μέσω της ψυχανάλυσης να ελευθερωθεί από τους περιορισμούς ενός άκαμπτου φαντασιακού σενάριου ή να χρησιμοποιήσει διαφορετικά τη λειτουργία του ως λύση, να εκμεταλλευθεί τη φαντασίωση αντί να είναι υποχείριό της. Εν ολίγοις, με βάση τα παραπάνω θα μπορούσαμε να οδηγηθούμε σε έναν νέο ορισμό του ψυχαναλυτή ως χειριστή της πλαστικότητας...”¹.

Τα ευρήματα της νευροεπιστημονικής έρευνας γύρω από την πλαστικότητα του νευρώνα και ευρύτερα του κεντρικού νευρικού συστήματος, συνθέτουν το πεδίο ενός ιδιαίτερα ενδιαφέροντος αλλά και απαραίτητου διαλόγου με την σύγχρονη ψυχαναλυτική σκέψη, ο οποίος είναι ο σκοπός αυτής της ημερίδας της Ελληνικής Ψυχαναλυτικής Εταιρείας.

¹François Ansermet, Pierre Magistretti. (2004) “À chacun son cerveau“, ed. Odile Jacob, Paris. Μτφ. 2016 “Τα ίχνη της εμπειρίας” Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, σ 221.